

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci – pokud vstoupí do řízení – náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 nařízení Rady (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Colombani v. ESVČ

(Věc T-414/22)

(2022/C 318/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgie) (zástupce: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ředitelky pro lidské zdroje ze dne 13. října 2021, kterým byl žalobci předán balíček zcenzurovaných CV, o nichž bylo zavádějícím způsobem tvrzeno, že splňují závazek ESVČ přijatý v rámci dohody ze dne 9. února 2021;
- zrušil dohodu uzavřenou dne 9. února 2021 ve věci T-507/20 z důvodu absence souhlasu a nedodržení jejich podmínek ze strany ESVČ;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí generálního ředitele pro zdroje ESVČ ze dne 29. března 2022, kterým byla zamítnuta žalobcová stížnost R/618/21 podaná z důvodu, že nebylo uplatněno jedno ze základních ujednání dohody uzavřené dne 9. února 2021 ve věci T-507/20, které stanovilo, že ESVČ předá žalobci „informace o kvalifikaci a pracovní praxi uchazečů, jež komise pro předběžný výběr považovala za uchazeče nejlépe splňující kritéria pro předběžný výběr pro všechna řízení specifikovaná v dohodě“;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí o žádosti o přístup k dokumentům předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu osobní údaje a při výkladu nařízení 2018/1725 ⁽¹⁾ a 1049/2001 ⁽²⁾, zneužití pravomoci a výkladu článku 6 přílohy III služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) neslučitelného s ustanoveními těchto nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že porušení článku 45 nařízení 2018/1725 je v rozporu s článkem 52 Listiny základních práv Evropské unie, neboť omezení práva na přístup porušuje zásadu řádné správy, právo na spravedlivý proces, zásadu rovnosti zbraní, právo na účinnou soudní ochranu a brání soudnímu přezkumu sporných aktů.

3. Třetí žalobní důvod vychází z odmítnutí argumentu ESVČ, která se spokojila s poukazem na to, že došlo k odstoupení, a neodpověděla věcně na podanou stížnost a neodůvodnila zamítnutí podané stížnosti na protiprávnost omezení práva na přístup k informacím.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z pochybení při výkonu služby a porušení služebního řádu z důvodu zaujatosti a střetu zájmů autorů napadených rozhodnutí.

Na podporu své žaloby znějící na zrušení dohody o smíru a odstoupení ve věci T-507/20 předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První a hlavní žalobní důvod vychází z falešné záminky a neplatnosti dohody uzavřené ve věci T-507/20.
2. Druhý podpůrný žalobní důvod vychází z nesplnění dohody a skutečnosti, že ESVČ uplatnila překážku věci rozsouzené neuzávajícím způsobem.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Intel Corporation v. Komise

(Věc T-417/22)

(2022/C 318/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- a. uložil Komisi povinnost zaplatit náhradu škody ve výši 593 177 661,75 eur, která odpovídá: úrokům z prodlení z jistiny ve výši 1 060 000 000 eur na základě refinanční sazby ECB k prvnímu kalendářnímu dni měsíce, v němž bylo přijato rozhodnutí Komise C (2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 ve věci COMP/C-3/37.990 Intel (dále jen „rozhodnutí“) (tj. 1,25 %), navýšené o 3,5 procentního bodu (nebo, pokud to není možné, na základě úrokové sazby, kterou Tribunál považuje za přiměřenou), a to za období od 13. srpna 2009 (datum předběžného zaplacení pokuty ze strany společnosti Intel) do 25. února 2022 (datum vrácení jistiny pokuty ze strany Evropské komise), s odečtením úroků, které Komise již zaplatila společnosti Intel, a to ve výši 38 059 598,52 eur;
- b. uložil Komisi povinnost zaplatit úroky z částky požadované v bodě a) výše za období od 25. února 2022 (datum vrácení jistiny pokuty ze strany Komise), případně od 28. dubna 2022 (datum podání první žaloby společnosti Intel na zaplacení úroků) nebo od 6. července 2022 (datum podání projednávané žaloby) nebo, podpůrněji, ode dne vyhlášení rozsudku v této věci až do dne, kdy Komise skutečně zaplatí částku na základě rozsudku, kterým bude vyhověno této žalobě; a to na základě úrokové sazby uplatňované ECB na refinanční operace, navýšené o 3,5 procentního bodu nebo, pokud to není možné, na základě úrokové sazby, kterou považuje Tribunál za přiměřenou;